

DEBRECZENI FÜGGETLEN ÚJSÁG

ELŐFIZETÉSI ÁR: HELYBEN: EGY ÓRA 1 KORONA, NEGYEDÉVRE 3 KORONA, VIDÉKEN: EGY ÓRA 1 KORONA 30 FILLÉR, NEGYEDÉVRE 4 KORONA 30 FILLÉR

PÁRTOKTÓL FÜGGETLEN
POLITIKAI NAPILAP

FELELŐS SZERKESZTŐ: DR. HEGEDŰS LORÁNT
KIADÓTULAJDONOSOK: HOFFMANN ÉS KRONOVITZ
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: PLAC-UTCA 49

Heves harcok a Kárpátokban

Zaklycinnél véres harcban visszavertük az oroszokat — Usnától északra előnyomulunk — Győzelmesen harcolunk minden vonalon Heves harcok Uzsoznál és Sárosmegeye északi részén — Nagy hó a Kárpátokban — A németek elfogtak 4 francia tisztet és 558 katonát

A Kárpátokban és Stanislaw körül csak oly heveséssel folynak a harcok, mint tegnap. Bebizonyosodott, hogy az oroszok minden tartalékukat tűzbe vitték, közöttük alig kiképzett csapatokat is. Leghevesebben Stanislaw körül folyik a harc. Helyzetünk mindenütt a lehető legkedvezőbb és noha meg lehetős tulerővel állunk szemben, mégsem tudott az ellenség előnyökhöz jutni. Nagyobb vállalkozások nincsenek, azonban sikerült néhány kitünő állást elfoglalnunk. Folytonos támadások és ellentámadások váltják fel egymást, amelyekben csapataink hősiessége, vezetőink által választott kitünő hadállásokban erősen veszélyeztetik az oroszok hadműveleteit, akik teljes erejüket Galiciára vetették.

Bukovinának a Pruth-tól északra fekvő részében erős tisztulási folyamatok vannak és lassan bár, de folyton előnyomulunk és az oroszok ellenállását visszavetettük. Az ellenség itt határait sáncokkal megerősíti.

A keleti harcszintér eseményei közül jelenleg a legfontosabbak a Stanislaw körüli elkeseredett harcok. Ezeknek győzedelmes végigvisszkódásával nemcsak az oroszok kárpáti harcvonalát tesszük nagy részben tartatatlaná, hanem esetleg az egész orosz hadállást is megingathatjuk és diadalunkkal nagyon könnyen megadhatjuk az utolsó impulzust az oroszok általános visszavonulásának megkezdésére is. Éppen ezért, mert a Stanislaw körüli események ilyen nagy horderejűek, el kell készülnünk arra is, hogy az oroszok minden erővel és a végsőkig fognak ellenállani.

A németeknek elért újabb nagyobb szabású sikereiről veszünk hírt, amennyiben Prasznyznál 10,000 oroszot fogtak el és tetemes hadizsákmányt ejtettek. Megállapítást nyert, hogy a német tengeralattjárók január hóban negyvenegy angol hadihajót súlyosztettek el, melynek értéke mintegy két millió fontot tesz ki. Most meg éppen erősebb offenzívára készül a német hadsereg a nyugati hadszíntéren. Hindenburg érezteti újabb az ellenséggel rettenthetetlenségét. — Az angol gőzösök összehasonlíthatatlanul kisebb számmal hagyják el a kikötőket, mint a blokádtól, melynek nagy értékét csak úgy tudjuk jól megfontolni, ha elgondoljuk, hogy a blokádtól ezrével közlekedtek az angol kikötőből.

Anglia elutasította az amerikai ajánlatot és bejelentette a blokádot Németország ellen a semleges államok kárára is.

Lehet, hogy az entente diplomáciája és Washington mindent el fog követni, hogy egyelőre legalább gazdasági téren ne kerüljön szakításra a dolog Amerika és az entente között, de ebben a pillanatban a helyzet az, hogy Anglia visszautasította Amerika közvetítő jegyzékét és hogy az amerikai közvélemény e miatt bizonyára az entente ellen fordul.

Mai távirataink a háboru eseményeiről itt következnek:

Höfer jelentése

Budapest, március 4. (Miniszterelnökség sajtóosztálya.) *Hivatalos jelentés a főhadiszállásról.*

Biala mellett, Zaklycintől délkeletre tegnap előrehaladó orosz csapatokat véres harcok után visszavertük. A Laborc-völgytől jobbra és balra, valamint Usnától északra fekvő magaslatokon a harcok tovább folynak. Helyenkint, még éjjel is, mindenütt, ahol csapatainknak sikerült tért nyerni, az ellenség ismételt ellentámadásokba kezd, amelyeket mindig véresen visszaverünk. Különösen a balligrodi műút mentén kísérelték meg az oroszok, hogy sűrű hóföregtegben nagy erővel előretörjenek. A támadás, amely minket a legkisebb távolságra megközelített, ágyu- és géppuska-tűzünkben, az ellenség erős veszteséggel között végül teljesen összeomlott.

A többi arcvonalon nincs lényeges változás, csupán ágyuharc folyik.

Przemysl körül nyugalom van.

HÖFER altábornagy,

a vezérkar főnökének helyettese.

Nagy hó a Kárpátokban

Ungvár, március 4. (Magyar Távirati Iroda.) A Kárpátokban az óriási hóesés teljes erővel megindult. A fedezékeket és lövészárkokat a hó teljesen betemette, yugy, hogy újabb hadműveletek csak nehezen eszközölhetők.

Harcok Uzsoznál

Ungvár, március 4. (A sajtóbizottság jóváhagyásával.) Uzsoktól nyugatra heves harcok folynak. Az egész fronton kitünően állunk. Az eredmény még eddig eldöntetlen, azonban állásainkból ítélve, szép eredményeket fogunk elérni. Különösen Csnától északra igen hevesek a harcok.

Az oroszok kitzése Sárosmegeyéből

Budapest, március 4. (Magyar Távirati Iroda.) Eperjesről jelentik, hogy Sárosmegeye legészakibb járásában csapataink támadásba mentek át és elkeseredett harcokban állandóan előrejutnak.

A németek harcai Oroszországban

Berlin, március 4. (Miniszterelnökség sajtóosztálya.) *A nagy főhadiszállás jelenti a keleti hadszíntérről:*

Grodnotól északnyugatra az oroszoknak ellenünk intézett támadásai oldaltizünkbe jutva, megfiusultak.

Lomzától északkeletre is összeomlottak az oroszok támadásai. Az ellenségnek súlyos veszteségeket okoztunk. Veszteségek dacára Nysznlectől és Chorzilétől délre, valamint Prasznystól északnyugatra az oroszok újabb támadásba mentek át.

Az arcvonal többi részén nincs változás.

Elfogott franciák

Berlin, március 4. (Mg.) *A német főhadiszállás jelenti:*

Loretto magaslaton, Arrastól északnyugatra csapataink tegnap reggel elfoglaltak egy ezerhatszáz méternyi ellenséges hadállást. Elfogtunk négy francia tisztet és ötszázötvennyolc főnyi francia legénységet. Zsákmányoltunk 7 géppuskát és 6 kisebb kalibertű ágyut. Az ellenség délutáni ellentámadásait könnyűszerrel visszavertük. Champagneban is visszavertük a franciák újabb támadását.

A franciák saját katonáikra löttek

Berlin, március 4. (M—g.) *A nagy főhadiszállás jelenti, hogy az Eiffel-toronyból*

világgá bocsájtott azon híradásoknak egyikét, mely szerint egy német oszlopnak a Teure-magaslaton való átkelése alkalmával a hadoszlopot sikerrel tüzelték, a valóságnak megfelelőleg kivételesen megerősítjük, az oszlop azonban elvezetett francia hadifoglyokból állott, akik közül harmincnyolcan elestek és öten megsebesültek.

Visszavert francia támadások

Berlin, március 4. (Miniszterelnökség sajtóosztálya.) A német főhadiszállásról jelentik: Az argonnei erdőségekben St. Hubert-től nyugatra a franciáknak ellenünk intézett előretörését meghiúsítottuk. Ellentámadásunk alkalmával az ellenségtől egy lövészárkot elragadtunk. A cheppyi erdőben is kudarcot vallott a franciáknak egy támadása.

Elsülyedt francia löszerszállító gőzös

Berlin, március 4. (M—g.) A nagy főhadiszállás jelenti a nyugati hadszíntérről: Egy löszerszállító francia gőzös, amely Nieuportba volt rendelve, az ittas legénység elnézéséből Ostende felé tartott. Ott tüzet kapott és elsülyedt. — A megsebesült személyzetet megmentették.

Reményvesztettség

Berlin, március 4. A nagy német főhadiszállás jelenti, hogy egy most hadifogságba jutott belga katonatiszt beszéli, miszerint náluk általános a nézet, hogy még egy nagy utolsó erőfeszítést megkísérlelnék az ellenséget visszaverni és ha ez nem sikerül, akkor a háborút a maguk részéről elvesztettnek fogják kijelenteni.

Pau tábornok a cárnál

Budapest, március 4. (Magyar Távirati Iroda.) Pétervárról mellékutakon vett értesítés szerint Miklós cár Pau francia tábornokot kihallgatáson fogadta.

A Dardanellák ostroma

Konstantinápoly, március 4. (Magyar Távirati Iroda.) A Milliy-ügynökség jelenti: Négy ellenséges páncélos hajó és tíz torpedónaszád bombázta a Dardanellák ütegeit, de a hajók ütegeink erős tüzelése elől kénytelenek voltak visszavonulni. Négy páncélos számos lövést adott Bullairra és csak az 1854. évben, a Krimi háború óta ott levő angol árkokat találták. Ezek a legavultabb erődítmények, melyeknek egyáltalán nincs fontosságuk.

Ujságírók a Dardanellákban

Konstantinápoly, március 4. (A sajtóbizottság jóváhagyásával.) A török kormány több ujságírókat a Dardanellákba bebocsátott, hogy a lakosságot a helyzetről megnyugtassák. Az ujságírók vasárnap érkeztek Tscharnak Kalehbe és a hétfői bombázást az erőd tornyából figyelték. Egy katonai szakértő magyarázata alapján az ujságírók konstatálták, hogy a Dardanellák 2000 év óta soha sem voltak jobban felszerelve és megvédelve, mint most, úgy, hogy a lakosság teljesen nyugodt lehet. A tulajdonképeni védelemre a belső erődök vannak hivatva, ezeket pedig elpusztítani lehetetlennek fog bizonyulni. A hangulat kitünő.

Az ellenség fölött

A százsoros halál torkában lenni, mely rettenetes és nagyszerű érzés. Ilyen foghatja el az aviatikust, aki ellenséges csapatok fölött száguldozik gépével s miközben a feléje irányított fegyverek csöveiből halálos tüzek lobognak körülötte, — idegrendszerének minden szálát meg kell feszítenie, hogy motora kattogásából tudja meg, vajjon nem fog-e a jövő pillanatban alázuhanni a borzalmas magasságból.

Egy magyar katonai aviatikus a következőkben mondta el tapasztalatait és érzéseit egy veszedelmes repüléséről:

— Reggel féltízkor indultam el duplafedelű gépemen W. főhadnaggyal. Az égen kevés felhő mutatkozott. Feladatunk az volt, hogy az Aisne hosszában felderítéseket eszközöljünk, majd kissé mélyebben hatoljunk be az ellenséges föld fölött, hogy esetleges csapatszállításokat és csoportosulásokat kíméljünk ki. A motor egyhanguan bugja az ő velős melódiáját. A föld konturjai egyre jobban összeaszának alattunk és 1500 méter magasságban áttörjük a vékony felhőtakarót, de fekete, nem bizalomgerjesztő masszák várnak még utunkban. Néha-néha — mintegy fátyolon keresztül — látunk még egy darabot a drága anyaföldből.

Lassan kuszunk fel kétezer méterig. — Alattunk a végtelen felhőtenger terpeszkedik, amelynek sima felületét a láthatáron nagy felhőhalmok határolják. Gyönyörű látvány. Már rég az ellenség fölött kell lebegnünk, de a föld teljesen láthatatlan, a szürkeség tulságos sűrűn gomolyodik alattunk, úgy, hogy minden eredmény nélkül vagyunk kénytelenek visszatérni. Jó negyedórát repülünk a felhőkön keresztül, mialatt vizsgáljuk a nyugtalan kompasz-tűt. Mennyire vagyunk már? Ugy érzem, hogy már alattunk az általunk megszállt terület. Megfigyelő társam, akivel jelek útján értetem meg magam, ugyanezen a véleményen van, amiért is én, mélyre kormányozva, belemertülök a komor, szürke gomolyagba. Milyen üvöltés és hogyan marcangolja a légáramlat a gépet. Mintha boszorkányok üstjében volnánk és én igyekszem mennél hamarabb kijutni belőle.

Hirtelen hatalmas léghullám ragad meg bennünket és ráncigál felfelé. A propeller teljes erővel repül, de semminő kormánynyomás nincs, a gép merőlegesen áll, fölöttem a motor és kísérem mintha a gépből ki volna huzva, úgy csüng a hordsíkok közt, amelyekbe belekapaszkodik, míg én a magassági kormányt markolom meg. Hátrafelé csuszunk le. A rettenetes érzés csak halványan hasonlít ahhoz az érzéshez, mely elfogja azokat, akik meredek ródli pályán fejjel lefelé zuhannak le. Minden, ami nincs megkötve, kiesik.

Körülbelül száz méterig zuhantunk, amikor sikerült nekem ismét visszaállítani az egyensúlyt. De a következő pillanatban egy felfelé vezető áramlat hátul emelte magasba a gépet, mire irtózatossággal száguldtunk fejjel lefelé a mélységbe. Elállt a szívverésem. Kisézőmet nem látom. Lezuhant-e, vagy a gépben fekszik? Én magam lecsusztam üléséről és a kormány szerkezet között fekszem. Üvöltve szeli át a gép a levegőt, egyre-egyre gyorsabban. Mint halálkiáltás, fut át a gépen egy átható csöngés és csikorgás. Most mindennek vége. Le a sisakot, imára! Nem, nem! Nem meghalni! Élni! Ezt kiáltja valami bennem. Csak csendesen! Nyugodtan! Sajátságos, hogy a legnagyobb veszedelemben érintetlen marad az idegrendszer

és mennyire megfontol mindent az ember. — Nagynehezen felkuszom az ülésig és magamhoz rántom a magassági kormányt.

A föld felém rohan. Most ellennyomást érzek, engednem kell és a gép a földdel párhuzamosan kezd repülni. A megfigyelő-ülésen egy katonai csákó merül fel és W., a vasidegzett, mosolyogva villogtatja felém fehér fogait. Hála Istennek, még itt van!

Megnézem a magassági mérőt, kilencszáz métert mutat. Tehát ezer méternyire zuhantunk le. Csodába való, hogy a gép kibirta a rettenetes légnomást.

Meg vagyunk mentve! Egy kissé rendbe kell szednem a gondolataimat. Ezer métert néhány másodperc alatt. Fejem zug, fülemben rettenetes zsvajt érzek. Érthető; az emberi test alig bírja követni a hirtelen légnomásváltozást. Gépiesen fogom a kormányrudat. Alattunk az édes föld terpeszkedik és tájékozódni próbálkozom. Egyszerre csak rémitő fütyüntéssel üvölt valami a fejem mellett s egyúttal husz centiméteres lyuk támad az alsó és felső hordsíkon. Fölöttünk, alattunk és mellettünk nagy zírvarban pattannak szét a srappellek. Még az ellenség fölött vagyunk. Tehát újra fel. Ki ebből a pokolból. Csak most vívtuk ki magunknak az életet a felhők között fenyegető hatalmas ellenség elől és most — mily gyalázat — hozzánk hasonló akarja azt tölünk elvenni. Csakhamar kijutunk a projektil világából és verejtékes arccal, de épségben kötünk ki a mieinknél.

A 36-42 éves B) népfőkelők összeírása

A határokat védő hős katonáink között bizony nem egy akad, aki tul van a 42. évén. Az öreg népfőkelő, aki évtizedekkel ezelőtt ette a császár barna kenyerét, a nagy világháborúban éppen olyan jó katonának bizonyult, mint a fiatal legény. A régi katonák éppen olyan lelkesen harcolnak, mint a fiatal fiúk és sokszor még használhatóbbak, mert megmondottabbak a heves gyerekeknél.

Előrelátható volt tehát, hogy amikor a honvédelmi miniszter elrendelte a 24-36 éves B) osztályú népfőkelők katonai kiképzését, rövidesen intézkedni fog a 36-42 éves népfőkelők besorozása iránt. — A miniszter rendelete most érkezett le Debrecen városához s a rendelet alapján kibocsájtott hatósági hirdetmény a következő:

Az 1886. évi XX. t.-c. alapján utasítottak mindazon népfőkelésre kötelezettek, akik az 1873., 1874., 1875., 1876. és 1877. években születtek és a sorozó, vagy vegyes felülvizsgáló bizottság útján fegyverképtelennek osztályoztattak, illetőleg katonai vagy honvéd felülvizsgáló bizottság által a közös hadsereg, haditengerészet, a honvédség, vagy csendőrség kötelékéből az 1914. július 31-éig elbocsájtattak, vagy állításkötelezettségüknek eddig nem tettek eleget, továbbá azok a fent felsorolt években született egyének, kik időközben a magyar, vagy osztrák állampolgárságot, illetőleg a bosznia-hercegovinai illetőséget megszerezték, hogy összeírásuk végett a tartózkodási helyi községi előjáróságánál (városi hatóságánál), kis községben a körjegyzőség székelyein jelentkezni kötelesek.

Összeírásuk végett fentiek szerint jelentkezésre utasított egyének összeírásuk után az előjáróságnak később közzéteendő rendelkezéséhez képest a folyó évi április 6-tól május 4-ig terjedő időközben és helyen nép-

fölkelési bemutató szemlére fognak behivatni és elővezettetni és ott alkalmaztatásukhoz képest soroztatni.

Dr. Kun Béla egyetemi tanár beszéde dr. Jászi Viktor koporsójánál Budapesten

Jászi Viktor koporsójánál a végső elválás előtt megkísérlem lebírni a magam érzéseit, hogy sokaknak szószólója lehessenek. — Nem akarom ezen a szomorú helyen őt mint tudóst méltatni, nem is tudnám, hogy abban a pár szóban, amit itt elmondhatok, elméjének rendkívüli nagyságát, szorgalmának szokatlan szívósságát, látóköri ritka szélességét, tudományos lelkiismeretességének apróságokra is kiterjedő voltát dicsérjem-e inkább. Nincsen is reá szükség, „momentum ene perennius” tartja fenn a nevét, amely a magyar közjog és közigazgatási jog tudományának irodalomtörténetében ragyogó betűkkel van megörökítve. Nem fogom őt mint tanárt magasztalni, hiszen tisztársainak osztatlan nagyrabecsülése és szeretete, tanítványainak változatlan tisztelete és ragaszkodása, tanító munkájának kiváló eredményessége szólnak helyettem. Nem emelem ki, hogy jellemének gyémánthoz hasonló keménysége és átlátszósa, önzetlenségének hófehérsége párosulva a legritkább erkölcsi bátorsággal: meggyőződését mindenkor nyíltan kimondani és mindig szavai szerint cselekedni, a valódi férfi mintájává tették, hiszen e tulajdonságait nem vonták kétségbe soha azok sem, akiket világnézetben, tudományos, vagy közérdekű kérdések felfogásában éles ellentétek választottak el tőle. Miért emlegetsem, hogy a szegényeknek, gyámoltalanoknak, elnyomottaknak lelkes szószólója, hűséges támogatója volt, hiszen tanu erre nemcsak sok hálas szív, de sok forró könnyecske, amely nem is tudja kinek köszönheti, hogy felszáradhatott, vagy hogy ki sem gördült.

Csak egyetlen tulajdonságát akarom kiemelni, azt, amit a legkevésbé vettek észre, amelyet azonban akik megláttak, minden kiválóságai közt a legtöbbre becsültük; azt, hogy nagyon mélyen, nagyon hiven, nagyon igazán tudott szeretni. Harcos természet volt, a közügyeknek mindenkor csatakész bajnoka, hős a legjavából, generálisok közt is vezérkarból való, aki a küzdelmet szerette magáért a küzdelemért, a vele járó izgalmakért. Néha talán túlhevés, néha igen érzékeny sebeket osztó, de mindig nyílt, egyenes és mindig önzetlen harcosa, mindig csak olyan ügynek, amelynek közérdekű és igazságos voltában hitt. Am az ilyen ügyért mindig harcra készen, talpig fegyverben járt, nem csoda hát, ha a nehéz fegyverzetű, kemény katona nem tudott olyan finom, sima, előzékeny lenni, mint sok, csupa modor, csupa hajlékonyság embere. Sőt egy-egy nehézkes mozdulat közben ha valamelyik fegyverével véletlenül, akaratlanul megütött olyat is, akit bántani távol állott tőle. Ezért, hogy lovag volt, azt mindenki tudta s hogy fészkes volt és hideg, mint a lovagi páncél, de azt, hogy a páncél alatt, a hideg külső, a sokszor tüskés modor mögött meleg szív dobogott, azt kevesen tudták. A mellett családalan maradt. Az aglegényi étellel járó apró rigókat zárkózottságnak, a megszokotthoz ragaszkodást ridegségnek, érzéketlenségnek nézték. Am mi, akik szerencsések voltunk közel jutni hozzá, láttuk, hogy a szeretetnek mekkora tüzcsóvjára lóbogott lelkében, láttuk,

hogy szerette szüleit, a szokatlan melegséggel emlegetett „második édesanyját”, testvéreit, barátait, tanítványait, a szolgált közintézményeket, a közt, a hazát, a magyarságot, az embert. Láttuk szívének nagyságát, éreztük lelkének forróságát és boldogok voltunk, hogy megadatott nekünk ezt a nagy, nemes, izzó szívet megismerhetni.

Hát most elvesztettük.

Szeretett kedves barátom, testvérem! Jobb szerettem volna némán, szólanul — hiszen életemben így is megértettük egymást — bucsuzni el tőled, ámde a debreceni m. kir. utdományegyetemnek, amelynek legutóbb, a debreceni kollégiumnak, amelynek azelőtt egyik legfőbb ékessége voltál, a jog- és államtudományi karnak, amely büszke volt téged bírhatni, tanítványaidnak, akik őszintén tiszteltek, barátainak, akik testvérként szerettek, bucsúidvözlétét által kellett adnom. Menj el a te nyugodalmadba, Isten veled.

Lisztet és kenyeret csakis hatósági utalványra lehet vásárolni

A főkapitány rendelete

Rostás István rendőrfőkapitány tegnap reggel közölte, hogy e hónap negyedikétől kezdve lisztet és kenyeret csakis hatósági utalvánnyal lehet vásárolni az üzletekben, egyben tudatta, hogy az utalványokat a városháza nagytermében osztják ki.

A hirdetés megjelenése nagy konsternációt keltett a közönség körében, mert meglepetésszerűen, készületlenül talált mindenkit. Arra ugyan senki sem számított, hogy március 6-án, minden előzetes bejelentés nélkül léptetnek életbe ilyen nagyjelentőségű határozatot.

A háziasszonyok a legnagyobb zavarban rohantak a városházára, ahol óriási tölekedés volt urinők, szegény asszonyok és cselédleányok között. Mindenki be akart jutni a terembe, hogy utalványt kapjon a liszt- és kenyérszerzésre és így lehetővé tegye az ebéd elkészítését.

A városházánál a kapu alatt, a folyosón és a nagyterem ajtajában rendőr állott, hogy feltartóztassa az emberáradatot, de így is valóságos harcok folytak azért, hogy a terembe juthassanak.

A városi tanácsnak ezen a helyzeten sürgősen változtatni kell, mert egy nagy város közönségét nem lehet arra kényszeríteni, hogy csupán egy helyen juthasson a liszt- és kenyérszerzéshez, valamint a tekintetben is, hogy ne csak hét üzletben lehessen lisztet vásárolni.

Különbözik pedig ilyen fontos, nagy horáerejű kérdést nem lehet a főkapitánynak a maga felfogása szerint, a saját hatáskörében elintézni, hanem a városi tanácsnak és szakbizottságoknak kell megtalálni a helyes utat, megállapodást létesíteni és utasítani a főkapitányt azok keresztülvitelére.

Ugy tudjuk, hogy a tanács tegnapi ülésén már foglalkozott a kérdéssel.

Egyiptom

Előadás a Szabad Iskolában

Tegnap este érdekes felolvasás hallgatóságban volt része a Szabad Iskola hallgatóinak, amikor is Márton Béla felső kereskedelmi iskolai tanárt láttuk az előadói asztalnál. Az előadó Egyiptomról tárgyalt, elvezetvén hallgatóit fehér vászonra vetített képeivel a Nilus vidékére. A Nilus tudvalevőleg gyakori áradásaival és a magával hozott vastag iszappal nagyon jó hatást gyakorol a mezőgazdaságra. A termékeny talajon sokféle mezőgazdasági terméket produkálnak, így búzát, majd pamutot, rizst, cukornádat, kölest, babot. De megáldott ez az ország állatvilágát tekintve is. Ott találjuk a tevé, amelyet az egyiptomiak „a sivatag hajójának” szeretnek nevezni, továbbá öszvért, juhott, szamarat. Dacára azonban, hogy a természet ily bőségesen nyújtja áldásait, még sincs valami jóléte a lakosságnak. E mellett táplálkozásuk nagyon gyenge, a tisztaságra keveset adnak, ami aztán növeli a betegségek terjedését. Különösen a szembetegség van meg, úgy, hogy ennek következtében a világon talán itt található a legtöbb vak ember. Az alsóbb néposztály: a fellah helyzete különösen szánalmas, t. i. az az örökös szolgaság, amely alatt a folyton változó görög, román, török s angol uralom alatt sanyalódtak, igen észrevehető mértékben nyilatkozik meg. Egyik nép sem törődött a benszüllöttekkel, az angol is csak annyiban, hogy általuk minél nagyobb haszonra tegyen szert. — A hallgatóság szemé elé tárultak a mecsetek, minaretek berendezéseikkel, majd ott láthattuk Kairót bazárjaival, ahol Kelet minden ékessége, minden különlegessége fellelhető. Ugyancsak e bazárok körül látható a kigyószelídítők, bajvivők, virágárusok, vakok, szegények, nyomorékok tarka serege, itt az azurkék ég alatt, itt, orrfacsaró büz közepette. — Ott láthattuk vászonra vetítve az egekig meredő piramisokat, amelyek nem pusztán összerakásai a kődaraboknak, hanem mint szerves alkotások, az építő-technika legremekesebb művei, amelyek szorosan összefüggnek a vallással és a lelkek túlvilági élettel való hitével. Többek közt ott láttuk a már európai jelleget magára öltött Alexandriát, továbbá a tranzit kereskedelem terén kitünő Port Saidot. Végül megemlékezett Márton tanár Lesseps Ferdinánd világraszóló alkotásáról, Suez csatornájáról, kiemelve ennek forgalmi szempontból való roppant jelentőségét. Az előadót a rendkívül nagy számban megjelent hallgatóság lelkesen megtapsolta.

L. B.

— A Vörös Félhold jelvényei. A Vörös Félhold művészi kivitelű jelvényei iránt országsszerte nagy érdeklődés mutatkozik. Miután technikailag lehetetlen minden egyes érdeklődőnek az általa kívánt példányt postán elküldeni, ennél fogva az Országos Bizottság, mely Budapesten az Országházban székel, kéri vidéki városaink hazafias kereskedőit, hogy megfelelő mennyiségű jelvényt a bizottság útján beszerezvén, ők vállalkozzanak azoknak kiszolgáltatására, akik a török-magyar testvériségnek ezt a szép jelvényét feltűzni óhajtják. A bizottság öt kilóig terjedő postacsomagban bérmentve küld jelvényeket mindenkinnek, aki a kért mennyiségnek darabonként egy korona árát előre beküldi.

SIROLIN "Roche"

mellbetegségek, szamárhurut, asztma, influenza ellen.
Ki használjon sirolint?

1. Mindenki, aki huzamosabb idő óta szenved köhögésben. Mert jobb betegségeket elhárítani, mint gyógyítani.
2. Azok, kik krónikus légcsőhurutban szenvednek, sirolint használnak.
3. Asztmában szenvedők, kiknek betegségét sirolin használata jelentősen csökkenti.
4. Skrofutózisban szenvedő gyermekek, kiknek általános közérületét a sirolin előnyösen befolyásolja.

Kapható minden gyógyszerárban, ára 4 Korona.

